

DEBRECZENI ELLENŐR.

POLITIKAI, TARSADALMI és KÖZGAZDASÁGI LAP.

Megjelen naponként, a vasárnap és péntek kivételével.

SZERKESZTŐSÉGI IRODA:
Nagy-uj-u tca Jóna-ház, 1704. sz. alatt.
Ide intézendő a lap szellemi részét illető minden közlemény. Kéziratok s levelek vissza nem adatnak. Bérmentetlen levelek csak ismert kezektől fogadtatnak el.

ELŐFIZETÉSI ÁR:
Helyben házhoz hordva vagy vidékre postán küldve:
Égész évre 10 frt. — Félévre 5 frt. — Negyedévre 2 frt 50 kr. — Egy óra 1 frt.
HIRDETÉSI DÍJ:
Öt-hasasos petitor egyezri beiktatásért 5 kr. — Bélyegdíj minden hirdetésért külön 30 kr. — Nyitási 4 hasasos petitorért 20 kr.

KIADÓ-HIVATAL:
Kutasi Imre könyvnyomdája. Főpiacz, Sz. Nagy Károly-ház.
Ide küldendő a lap anyagi részét illető minden közlemény, ugymint az előfizetési pénzek, a kiadás körüli panaszok és a hirdetések.

Szaporodik-e a földadó?

Debreczen ápril 6.

A kataszteri munkálatokat sok helyütt bizalmatlansággal kíséri a nép. Hogyne, mikor azt hallja szüntelen a patentihozott hazafiság lármás szövegétől, hogy így meg úgy a kormány csak az a gondja, hogy szaporítsa az adót? A kataszteri munkálatoknak már kezdetén bele csepegtették ezek a hazafiak a nagy közönségbe azt a gyanút, hogy az egész munkálatnak semmi más célja nincs, mint fölemelni a földadót.

Hiába történt hivatkozás részünk-ről arra, hogy hiszen ha ezt akarná a kormány, azt sokkal könnyebben elérhetné minden újabb kataszteri fölmérés és becsülés nélkül, a mi milliókba kerül s már ennél fogva is fölemészténé azt a szaporodást, a mit ama bizonyos lármás hazafiak gyanúsítása szerint a kormány elérni kíván.

Igyekezünk fölvilágosítani az aggódókat, hogy az új kataszteri fölmérések és becsülések nem annyira az állampénztár, mint inkább az egyes adófizetők érdekében hajtatnak végre. Az egész kataszteri munkálat létrehozásánál a kormányt s az országgyűlést csak az a szándék vezérelte, hogy a számos oldalról fölmerült méltányos és jogos panaszok orvoslást nyerjenek s a földadó az eddigi kivetésnél igazságosabban osztassék szét.

Elismert tény volt ugyanis, hogy a régi kataszter nagyon hiányos és nem felel meg a sok tekintetben változott viszonyoknak. Az ország egyes vidékei aránytalanul nagy földadóval voltak sújtva, míg más véletlenül szerencsésebb vidékek lakói előnyt élveztek amozok rovására. A földek osztályokba sorozása nagyon gondtalanul és nagyon önkényesen eszközöltetett a Bach-korszak alatt Gyökeres javításra volt szükség s éveken át hallatszott a panasz különösen ellenzéki oldalról, hogy a földadó felosztása a leghiányosabb és legigazságtalanabb alapokon nyugszik, egy helyütt legdurvább természetű földek fordulnak elő a legalacsonyabb osztályba sorozva, máshelyütt sokkal többre van felvéve a föld jövedelme,

mint a mennyit igazán jövedelmez. Minden oldalról sürgették az új kataszteri munkálatot.

De alig kezdődött meg az, rögtön fordult egyet a szélvitorla s a mit előbb országos óhajnak hirdettek a mi szélbali hazafiaink is, az most már megtámadás tárgya lett. Az adót akarja a kormány feljebb srófolni, arra való az egész kataszter; — ez lett a tisztelt hazafiak legujabb jelszava.

Ennek a gyanúsításnak adtak hangot, — vagyis hogy parlamentárisabb szóval éljünk: ezt az aggodalmukat fejezték ki a képviselőházban a napokban lefolyt kataszteri törvényjavaslat tárgyalása alkalmával is. Szapáry Gyula gróf pénzügyminiszter határozott nyilatkozata azonban, hogy a földadó jelenlegi összege nem emeltetik feljebb, sőt még az eddiginél is kevesebb lesz valamivel, elnémitott mindenkit.

A tegnapielőtt elfogadott törvényjavaslat által ugyanis 29 millió forintban állapított meg a földadó évenkénti összege, holott az eddigi évi összeg a földtehermentesítési pótlék nélkül s a határörvidéki erdők nélkül, melyek eddig nem fizettek adót, de most fizetni fognak, 28.265.000 frt. Világos tehát, hogy az ország földmivelő lakossága egy krajczárral sem fog többet fizetni, mint eddig fizetett. S minthogy e törvényjavaslat szerint a reklamáció joga fenn van tartva az egyes adófizetők számára s a reklamáció alapján fizetett tulságos összeget vissza kell fizetni, csaknem bizonyosnak tekinthető, hogy az államkincstár a földadóból még annyit sem fog bevenni, mint a mennyit eddig bevett.

Ime tehát kézzelfogható czáfolata a sok lármának és gyanúsításnak, mely a kataszteri munkálatokat kísérte. A képviselőházban e döntő adatokkal szemben el is némult az ellenzék, de nem merjük remélni, hogy a vidéken is elnémul ezzel minden további izgatás és szúr alatti bujtogatás. Most föl fogják használni azon egyesek elégedetlenségét, kiket az új osztályozás az eddiginél netán magasabb adóval fog terhelni, pedig hisz ilyeneknek is lenni kell, az nagyon természetes. Hogy lehessen az adót igazságosan elosztani,

ha annak a válláról, a ki eddig tulságosan volt terhelve, egy másiknak a vállára nem jut abból valami?

Hanem hát persze hogy ez az ellenzéki nagy hazafiakra nézve tökéletesen mindegy. Mit nekik a földadó igazságos elosztása? Bámulva olvassunk egy fővárosi ellenzéki közlönyben, miszerint azért, hogy egyik darab föld néhány krajczárral vagy forinttal többet, a másik meg ugyanannyival kevesebbet fizessen ezután, azért kár milliókat költeni.

Ez tehát a nép érdekeit szívén viselő ellenzék okoskodása? Hogy az egyik adózó polgár méltánytalanul többet fizet, a másik meg kevesebbet, — az mindegy? Mit törődnek azok a nagy hazafiak az adófizető polgár filléreivel! Pedig szüntelen azt emlegetik.

DEBRECZEN, ápril 6.

A függetlenség párt helybeli lapjában egy idő óta oly higgadt hangú és komoly irányú cikkekkel volt alkalmunk olvasni, hogy már-már azon reménynek egedtük át magunkat, miszerint oda át a tulsó oldalon is meggyőződtek arról, hogy a mely párt a közvélemény becsülését akarja megszerezni, annak óvakodni kell mindattól, a mi az éretlen suhancok tetszését talán megnyeri, de minden komoly gondolkozásu tisztességes embert visszariaszt.

Nem a magunk, hanem a nagy közönség érdekében sajnáljuk, hogy e reményünk nem teljesült s a „Debreczen” tegnapi számában megjelent „Né p á m i t á s” című cikk oly szomorú visszaesést jelez ama semmiesetre sem irigylendő személyeskedési modor felé, mely legyén meggyőződve a „Debreczen” t. szerkesztője, becsületet még senkinek sem szerzett.

— A trónörökös és fiatal neje az esküvő után minsegy tíz nappal, tehát május 20-án jön Budapestre.

— A tőzdebiroság hatáskörébe, a perrendtartási törvényjavaslat 86. §-a szerint, követező ügyletek fognak tertozni: a) mindazon peres kérdések, melyek a tőzsdén vagy a gabnacsarnokokban kötött ügyletekből származnak, még akkor is, ha az ügylet csakis az egyik szerződő félre nézve képez kereskedelmi ügyletet; b) a kereskedők között kereskedelmi ügyletből származó peres kérdések, ha a felek a tőzdebiroságnak akár az ügylet

megkötése alkalmával, akár később, irásbelileg magukat alávetették, vagy ha az ügylet ügy-nyök által kézbesített kötlevelet kifogás nélkül elfogadták; c) a közkereseti, betéti társaságok és alkalmi egyesülések tagjai között felmerült peres kérdések, ha a felek a tőzdebiroságnak magukat irásban alávetették; d) a kereskedők és nem kereskedők között kötött ügyletek, melyek a keresk. törvény 258. §. 1. 2. 3. és 259. §. 1. 3. 6. pontjai szerint, habár csak egyik félre is képeznek kereskedelmi ügyletet; c) a közraktári ügyletből felmerülő peres kérdések.

Szentpétervári legujabb hírek.

A rendőrség nagy erővel folytatja nyomozásait s a nihilisták nagy ügyességgel folytatják vakmerő harcukat. F. hó 1-én a Néwa jobb partján fekvő városrészben számos nihilista proklamációt találtak a talakon, melyek halállal fenyegetik III. Sándort. Kik fű gesztik ki e falragaszokat a rendőrség szemelattára, azt senki se gyautja. A nihilisták vakmerőségének jellemző példája a következő eset, mely m. hó 31-én a Pál-erőd kapujánál történt. Egy suhanc kért az őrt, bocsátaná őt a várba, mit ez megtagadott. A suhanc elkezdett vitázn, mire letartóztatták s bekesítették. Mig az őrtörőrt e suhanczsal vesződött, — egy másik fiatal ember az erőd kapujára függesztett egy nihilista nyilatkozatot, melyben egyebek közt ez áll: „II. Sándor 26 évig uralkodott, III. Sándor csak 26 napig uralkodik.”

Hogy Szt.-Pétervárott még számos titkos merénylő a czár gyilkolás bünrészesé tartózkodik, az kétségtelen. Minap egy szénásszekéren egy paraszt koczogott be faluról a fővárosba. Vele szemközt egy fogat közeledett valamelyik palotából. A két jármű egymás mellett elhaladva közben a kocsiok egymással titkos jeleket váltottak. A rendőrség mindkettőt letartóztatta, a palotában pedig szigorú kutatást tartott.

Egyébiránt a mende-monda hihetetlen leleményességgel tulozza az újabb nihilista-merényletek rémhireit. Igy pl. egyik verista szerint a terroristák azt is tervezték, hogy a gyertyákat, melyeket a meghalt császár lelki nógalmáért mondott gyászmisén a hercegeknek kellett volna tartania, robbanó anyaggal töltik meg. Két tiszt állítólag sajtószertű szerzegést vett észre az égő gyertyák kanócza tövében s a viaszgyertyákat ijedtükben a hóba dobták és eltaposták.

Ma megkezdtek Pétervár összes lakosságának átkutatását. A revizio városnegyedenkint megy vége. Minden háztulajdonosnak otthon kell maradnia reggel 6 órától fogva estig. Ma reggel 6 órakor minden lakóhoz beszóltak a dvornikok (házmesterek) s bejelentették nekik, hogy délelőtt 7—11 között, valamint délután 1-től este 10-ig nem szabad senkinek élmenni hazulról, miután a politikai

A „Debreczeni Ellenőr” tárczája.

A puszták Lear királya.

Novella Turgenjoff Ivántól.

Fordította: Békési Ida.

III.

Mint már említém, anyám mindig nagyon barátságosan fogadta Petrovits Mártonot. Nem volt előttem ösmeretlen azon mély, kiváló tisztelet, mellyel e férfi iránta viseltetett. „Nagyságos asszonyom! Urnőm! Jóltevdőm!” ezek voltak azon tiszteletteljes megszólítások, melyekkel illetni szokta. Anyám egy hűséges óriást tisztelt benne, ki szükség esetén egész hadsereg fölkelő parasztnak minden habozás nélkül ellentállt volna; és habár az esetleges összeütközés lehetőségétől sem kellett tartani, mindazonáltal azt hitte anyám, hogy egy férj hiányában (korán lett özvegy) egy olyan védő sem megvetendő, mint Charloff. Különben is talpig becsületes ember volt. Sohasem kísérlete meg magát valakinél behizelegni. Pénzt sohasem kölcsönözött. Bort sohasem ivott; és habár nem birt neveléssel, buta korántsem volt.

Anyám teljes bizalmával ajándékozta meg Charloffot. Mikor észrebe jutott végrendeletét megírni, akkor is Charloff volt, az akit főtanárnak szemelt ki: mire ő egyenesen baba ment, hogy elhozza vasból készült, gömbölyű üvegekkel ellátott pápaszemét; a mi nélkül sohasem volt képes írni. És még azon szemüveg segítségével is egész negyedórára volt

szüksége, míg állását, családi, apai s keresztnevet mindenféle farkoskák, czifrázatok s cikornyák diszítésével fájdalmas nyögések között papírosra tette. Midőn ezen nagy munkát bevégezte, kinyilatkoztatta, miszerint nagyon el van fáradva: mivel a légyfogság és irás neki egyaránt fárasztó munka.

Daczára azon jóakarataknak, mellyel anyám iránta viseltetett, sohasem bocsátották tovább az ebédnél, mert nagyon rossz átható illatot terjesztett; hasonlón a frissen felásott földhöz, az erdők erős kigőzölgéséhez: avagy a mocsárok bűzéhez.

„Ez az erdők valóiságos ördöge” bizonygatá öreg dajkám. Valahányszor Petrovits Márton nálunk ebédelt, a szobának egy szegletében mindig külön asztalt terítették számára; és azt ő legkevésbé sem vette rossz néven, mert tudta, hogy szomszédainak terhére leendett volna: holott ily nagyon kellemes volt reá való nézve, hogy fesztelenül ékezhett. Ugy evett — mint a hogy Polyphem óta talán senkisé ezen a világon! Elővigyázatból — s hogy gromjának kezdetben szilárd alappal szolgáljanak, mindjárt az ebéd elején egy hét font dara — puliszkát tartalmazó fazekat állítottak elébe.

— E nélkül a puliszka nélkül evésed által a koldusbotra juttatnál — mondá neki anyám nevetve.

— Tökéletes igaza van, kedves jóltevdőm: egész egyszerűen felfalnám! szokta ő arra nevetve viszonozni.

A gazdálkodás körébe vágó nézeteit anyám mindig szívesen hallgatta: hanem hangját — azt nagyon sokáig nem bírta megszokni.

— De apuskám! kiáltá anyám egy izben — ebből a hangdöböl kigyógyíthatnád magadat! Hiszen egészen megsejtültem már miattad! Te egy valóiságos trombita vagy.

— Nievajevna Natália, kedves jóltevdőm! — szokta ő erre szabályosulag viszonozni — hiszen én képtelen vagyok torkomon uralkodni! És hát elvégre miféle orvosság lenne képes engem orvosolni? — Ugyan mondja meg maga. Inkább csöndes akarok egy kis ideig maradni.

És én valóban azt hiszem, hogy nem létezett a világon az az orvosság, mely Petrovits Mártont valaha kigyógyíthatta volna. Más külföldben ő sohasem volt beteg. Az elbeszélést nem szerette: de meg nem is értett hozzá.

— A hosszas beszéd rövid lélegzetet okoz — szokta mindig megvetőleg mondani.

De ha beszédét anno tizenkettőre terelték, akkor ő a nemzetőrségnél szolgált s érdemei méltó elismerésül egy bronz — medaille által tüntettetett ki, mit ünnepnapokon a Vladimir-rend szalagján hordott s a francziákról kezdtek vele beszélni s azokról kérdőzösködtek nála — csak akkor szokott néhány adomát elbeszélni; noha egyidejűleg határozottan állítá, miszerint valódi francziák nem is jöttek Oroszországba; hanem csakis néhány szegény fiótások, kibehezett marodeuzók bujdosnak az erdőben össze-vissza: a hol is aztán ő ezen férgeknek egész halmazát verdeste agyon.

IV.
Bármily szívós természettel birt ezen óriás, bármily mérvben helyezett önmagában bizalmát, — mégis voltak pillanatok, midőn a

szomorúság s mélabus kedélyhangulat rajta is erőt vett. Minden látszólagos indok nélkül, gyakran egészen hirtelen, megmagyarázhatatlan levertség vett erőt rajta. Ilyenkor aztán szobájába zárkózott s dudolgotott; még pedig olyan zajt idézve elő, mint a minőt talán csak is egy tele méhkas csinálhat. Vagy pedig Alexinka kozákját magához hiva, megparancsolá neki, hogy olvasson elő valamit hangosan azon könyvből, mely az egész házban egyedül képezé a Petrovits könyvtárát.

Ennek a könyvnek címe: „A szorgalmas időtléte,” szerzője pedig Novikoff volt.

Ha nem olvasott, akkor énekelni kellett valamit. Énekel is fiztula hangcsokkáival valami bus danát: de abból csak egyes hangokat lehetett megkülönböztetni.

Petrovits Márton figyelemmel hallgatott az énekre. Aztán lassan bölingtáni kezdett a fejével s elkezdett a földi lét mulandóságáról beszélni: és végül azt mondá, hogy minden mulandó s minden ismét porrá lesz, mint a rétfüvel.

Egyszer véletlenül egy kis kép akadt a kezébe, mely égő gyertyát ábrázolt: mire a szél teljes erejéből fujt. A kis képen, a követező felirat volt látható. „Ilyen az emberi élet.” Az a kis kép neki elannyira tetszett, hogy szobájában akasztotta föl. Hanem normális kedélyállapotában a képet — hogy ne rémitse — a fal felé fordította be.

Charloff, az a Kolosz — félt a haláltól! De azért a vallás vagy imádsághoz még legzsiláltabb kedély hangulatában is ritkán folyamodott. Az igaz hogy álmentségül testének rendkívüli terjedelmét emlitette; minek folytán — saját szavai szerint — félnie lehetett

kutatás kezdetét veendi. Ez nem valami erős polliativ szer, mert hiszen ha az embereket előbb tudósítják a kutatásról, marad azoknak elég idejük elkészülni a kutatásra.
Ez a minden tekintetben féligéves jellemzi nagyon is az itteni állapotokat.

Egy új szenzációs hír: Udvari körökben beszélik, hogy a csár özvegye, a szép Dolgurukij hercegnő gyengélkedik, s attól félnek, hogy örülési szymptomák fognak nála kifejlődni. Tényleg a hercegnő igen beteg a merénylet okozta rázkódás következtében, s még nagyobb teszi a bajt az, hogy épen várandós állapotban van. Az orvosok félnek, hogy lelkileg nem gyógyul ki soha. Mások ismét azt beszélik, hogy ez mind az udvari kamarilla máve, s olyasmiről is süttognak, hogy a hercegnő mostani állapota onnan ered, mert egy önkivületi pillanatában az egyik palotahölgy oly szerrel telt poharat adott innia, mely örültséget okozó szerrel volt teli.

Egy vonás, mely III. Sándort előnyösen jellemzi:

Novikov tiszt, a ki mint tudvalevő első, sietett a megbeszített csár segítségére, köpenybe burkolta s a téli palotába kísérte el, kevéssel reá visszatért Krontadtba, állomási helyére — de köpeny nélkül. Köpenye visszacserezése czéljából irásbelileg folyamodott feljebbvalói utján az udvarhoz, a köpeny helyett azonban parancsnoka azon újdonságot adta át neki, hogy az új csár kapitányá nevezte ki a gárdánál s rendelte, hogy azonnal jelentse magát nála. Midőn Novikov a téli palotában megjelent, a csár hozzá lépett s nyájas hangon mondá neki: „Kedves kapitány ur! En nem adhatom Önnek vissza köpenyét, melylyel boldogult atyámat oly nehéz órában betakarta. A köpeny tele van vérről, atyám vérével, a Romanowok vérével. Az én szememben az drága ereklye, s helyette im egy dobozt adok át önnek, ennek tartalma árán vegyen magának más köpenyt.“ Aztán megindultan bocsátá el a tisztet, ki a dobozban 1200 rubelt talált.

Választási mozgalmak.

Lengyelto kerületének kormánypartí és mérsékelt ellenzéki választói — mintegy ötszázán — nagy lelkesedéssel Janakovi s Tivadart kiáltották ki jelöltté, kinek tiszteletére ma fényes bankett is rendeztetett.

Az újvidéki „Zasztava“ lapja élén közli dr. Poit Mihálynak, mint a magyar országyűlési szerb képviselők clutja enökének felhívását, melyben a bácskai és bánsági szerb ajku választók egy Újvidéken folyó évi április hó 17-ken tartandó választói értekezletre hivatnak meg, a választási ügyen megbeszélése végett.

A VI. (terézvárosi) kerület választói közül többen fölkerített Busbach Pétert a jelöltség elfogadására. Busbach kijelentette, hogy kész elfogadni a jelöltséget s hogy a szabadelvűpárthoz fog csatlakozni.

A VI. kerület szabadelvűpártjának azonban már van jelöltje Podmaniczky Frigyes főré szembélyében, kihez a párt bizonyosan hű fog maradni.

A főváros II. kerülete pedig Pauler Tivadar minisztert szándékozik felléptetni képviselőjelöltül.

A tasnádi kerületben nagy lelkesedéssel gr. Károlyi Sándort kiáltották ki jelöltnek, ki a jelöltséget el is fogadta.

A szilágy-somlyói kerületben Bánffy Béla gr., a zilahiiban Szikszay Lajos, a diószói választó kerületben Fodor Elek a szabadelvűpárt jelöltjei. Megválasztásukhoz kétség sem fér.

hogy nagyon is sok igazhívót fog kiszorítani a templomból: az Istentisztelet folyama alatt. Ezek a melankolikus rohamok aztán rendszeresen végződtek, hogy Petrovics Márton elkezdett — futyolni! s aztán hirtelen menydörgő hangon parancsolta hogy álljon elő kocsija amelyen aztán valamelyik szomszédoságba kocsizott. Ilyenkor ostort tartó jobb kezét siphája felé emelve, ott himbálta a levegőben; s a mely kézmozdulat, a legékezzelobban azt látszott mondani — hogy már most nem bánok semmit.

Hja hiába! ő minden ize-porczikájában orosz volt!

Olyan emberek, kik rendkívüli testi erő felett rendelkeznek, többnyire pnegmaticus természetűek, illetőleg higgadt vérmérséklettel szoktak birni. Petrovics Márton azonban kivételképen cholericus, vagyis hirtelen haragu, epés ember volt. Senki sem volt azonban képes olyan bösz haragra gerjeszteni, mint tulajdon sógora (meghalt nevének fivére) egy Bitskoff nevű ember, ki félig elmcnz, félig elősdi volt.

Ez különös egy ember ám. Gyermekésgo óta lakott házunknál és Souvenirnek hívják. A miért is aztán nemcsak névleg, de tényleg is souvenir lett mindenkire; még a cselédek számára is, kik azonban Timofeits Souvenirnek bérálták el.

Valódi nevét — azt hiszem — maga sem tudta. Egyszóval ez egy nyomorult — mindenki által megvetett — ember volt, egy valósgos kegyelemkenyér-evő. Szájüregének egyik oldalából mind a fogak kihullottak; mi-

Az árvíz veszély.

Szentos. A Tisza itteni állása 24 láb 9 hüvelyk. Az alsó gátvonalak már több helyütt csak nyulgáttakkal lesznek védhetők; azonban azon nagy munkaerő koncentrálása által, melyet a közlekedési miniszter gondossága folytán sikerült ma itt egyesíteni, ha rendkívüli körülmény nem jő közbe, — úgy a Körös mint a Tisza ellen való védekezés sikerülni fog. A katonák kitünően dolgoznak, a tiszték a legnagyobb készséggel teljesítik a felügyeletet, sőt két pionier akadémiát végzett hadnagy mérnöki teendőket is végez. Holnap:ól kezdve a katonasággal együtt, amely kilenczszáz főre tehető, 3500—4000 ember fog a gátakon dolgozni. Ma hajnalig esett, a mi a vasuti közlekedést a vonalon, miután a pálya nagy része a töltésen elsüllyedt, lehetetlenné tette. A közlekedés és teherszállítás minden irányban annyira lehetetlenítve vannak, hogy az üres kocsik az utakon elakadnak; miután azonban az idő reggelre kiderült, ez irányban is javulni látszik a helyzet. A vonalon Horváth Gyula miniszteri biztos van állandóan.

Gyula. Öcsöd közű védekezési költségekre előlegképen, szolgabíró utján 500 frtot kapott.

Gyoma. A Körös 24 óra alatt 3, a külső árvíz 8 cmt. apadt. A védekezés az egész vonalon teljes erőfeszítéssel folyik. A szél bár alkalmatlanok, de minden veszélyes hely már most is megerősítetett, hogy Gyoma a város a ez idő szerint már biztosítottnak tekintethető, mely biztosságot csak újabb nagyobb áradás vagy hosszú tartamu erős szélvihar tehet kérdésessé. Az előjáróság és a lakosság nyugalma visszatért. A megmentés érdeme a lakosság mellett kiválóan a katonaságot illeti, melynek egyedül tulajdonítható, hogy a bedőléssel fenyegetett gátszakadások megtartották a veszélyt azonban végleg még nincs elhárítva azon okból, mert az itteni magas vizállás hosszantartamu, melynek ellentámai a törmelésekből felhányt körgát sokáig nem képes. Hogy Gyoma állandóan biztosítsassék, mulhatlanul szükséges, hogy körgátjának veszélyes helyein az eddigi erősítések anyagai már ez alkalommal kiegészítsenek. Holnap a bánom- és csepkeskerti folyások elárasztás is, Gyoma veszélyeztetése nélkül, foganatba vehetni remélük, miáltal Endrőd, Szarvas Szentos és az egész alsó vidék röla veszély ellesz hárítva.

A megölt csár végpercei.

(Egy orosz udvarhölgy leveléből.)

... Alig voltam lakásunktól egy negyedóránira, midőn tompa durranást hallottam. — A lö ijedten rezzent össze s a kocsis ki valami nagyon bátor természetűnek nem mondható, sürdű nézegetett jobbra-balra. Nemsokára második, sokkal hevesebb robbanás rázta meg a levegőt. „Mit jelent ez?“ kérdém a kocsist. Ő még a fejét sem fordította felém, hogy feleljen, csak egyszerűen huzogatta a vállát; hanem aztán repülésre hajította a lovakat. Keresztül siklottunk az utakon. Erre nem kis csodálkozásomra bátyám szánját pillantam meg, mely szembe jött velem. En megállítottam a szánt, de bátyám ugyane pillanatban már túságúdot rajtam. Ő megismert s minthogy ugylátszik megállni ideje nem volt, kihajolva szánjából csak annyit kiáltott hozzám: „A csár meg van sebesítve!“

Ujra merénylet! gondoltam magamban s ezen inkább bosszankodtam, semhogy meg lettem volna lepette, mert még néhány látogatót akartam tenni, estére meg néhány vendéget vártam magamhoz s bántott, hogy a szokásos szerencsét kívánó szertartások így elfogják rontani apró terveimet. Hogy a gyilkosság merényletnek más eredménye lett legyen, mint rendszeren szokott, ez az iszonyu gondolat eszembe sem jutott.

nek folytán parányi — redőtől beborított — ábrázata görbén nézett ki.

Mindig mozgásban volt: mindig ide s tova sompolygott. Hol a leányok szobájában, hol az irodában, hol pedig a paplakban vagy a starosza kunyhójában. Mindenünne kikérgették. Ő azonban válat vonított, apró kancsi szemével egyet hunyorított, miattal rít nevetést hallatott, mely úgy hangzott, mint a palaczkok öblítése.

En mindig azt gondoltam magamba, hogy ha annak a Souvenirnek pénze lett volna, — belőle nagyon gonosz ember vált volna; erkölcstelen, konok s kegyetlen, mindez bátran kitelt volna belőle.

Hanem szegénysége mellett akarva nem akarva fékeznie kellett magát. Kivéve az ünnepnapokat, innia nem volt szabad (már persze boroskát). Anyám rendelkezése tisztességes ruhába öltöztették: minden estén a bazton, vagy piquet játéknál anyám társaságába vegyült. Mindig emigy szokott beszélni:

— Megengedi? mindjárt fogok... mindjárt... mindjárt.

— Mit mindjárt? kérdé erre anyam bosszusan.

Erre ő aztán háta megé dugta kezét, magát szépen meghajtá s elkezdé susogni:

— A mint parancsolja... a mint parancsolja.

Az ajtókat alatt hallgatolni, pletykákat szerte szélyel hordozni, no de meg különösen incekedni s vagdalozni, egyedül ez képezte élvezetét, és incekedett s vagdalózott is úgy, mintha legalább is egy titkos bánat által lett volna feljogosítva, magát az egész világon így módon bosszolni meg. Petrovics Már-

Midőn néhány száz lépéssel tovább szánkázva egy utca szögletén bekanyarodtunk, láttam több szánt, melyekbe tiszték és hivatalnokok ültek vad száguldásban a téli palota felé rohanni. N. herceg szánja, a leggyorsabbak egyike Szt.-Péterváron, elröpült az enyém mellett. „Mi történt? — kiáltottam hozzá. Ő az ég felé emelte karjait s annélkül, hogy felelt volna, hajtott tovább. „A téli palotába, gyorsan! gyorsan!“ kiáltottam a kocsishoz.

A palota előtt állott néhány száz ember, kik fölnéztek azon lakosztály ablakaiba, hol a csár rendszeren tartózkodni szokott. Minden arczon láttam a megdöbbenést; de magam is olyan nyugtalan voltam, hogy nem szánhattam arra is időt, hogy kérdézősködjem. Mihelyt a szán megállott, kingrottam belőle és siettem a csár lakosztálya felé.

Az előszobában 20—30 egyén volt összegyűlve, kiket nagyobbra ismertem. N. tábornokhoz fordultam. „Az isten szerelméért, adjon már fe világot! Mi történt? —

— Ó, drága barátom, hogy mi történt? Szörnyű szerencsétlenség történt. A csár... —

— Nos, nos? Beszéljen hát!!

— A csár meg van sebesítve.

— Sulysan?

— Halálosan!

Elsőtűlt a szemem előtt minden, de csakhamar magamhoz tértem ismét s megtudtam, hogy az utalatos merényletet miként hajtották végre s hogy a szegény csár iszonyuan elcsontkiva, összemaragzolja, már halálához közel, vitték a terebura. — Ősmerem a csár legifjabb éveim óta; sok ezerszer láttam őt, és gyakran beszéltem vele hódolatlajesen; szerettem és tisztetem őt, mint sokan, kiknek meg volt engedve, hogy nemes lelkét közelről láthassák és megismerhessék. Mely fájdalom fogott el, midőn megtudtam, mint bántak vele s hangosan elkezdtem sírni. A körültem beszélgetők halvány moraja lassanként eloszlát fájdalmam. Tudni akartam mi történt, látni a mi következnék fog. Szemeimet megtöröltem s körültekinték.

Az egyik falnál szorosan egymás mellett, mint madarak a faágon, ült négy öreg ember, magas rangu hivatalnokok, bizalmasai, kedvencei, barátai a csárnak. Szinte megkövülteknek látszottak, s merevül, szótlanul tekintettek maguk elé. A szoba közepén több, három négy egyénből álló csoport állodgát, tompított hangon beszélgetve. Néhányok levert megdöbbenést, mások közönyösen, hidegen társalogtak. Legtöbb arczon azt olvashatam kérdéssel: „Mi lesz belőlünk?“ Hálát adok Istennek, midőn azt mondhatom, hogy nekem e gondolat eszembe nem jutott. Rágondoltam a csárra, ki egy órával ezelőtt még a leg hatalmasabb ur volt a földön s ime egy nyomorult merénylet áldozatául, megsemmisítlen, össze van darabolva.

A haldokló szobájának ajtaját kinyitották. Előre léptem, hogy egy pillantást vessék a csárra, de nem láthatam őt meg. Alakját elfogták előlem azok, kik fekhelye körül állottak.

A szobából egy kozák lépett ki. Ismertem őt nagyon jól. Ő már Miklós alatt is folyton a csár közvetlen közelében volt, s II. Sándor oldalától egész uralkodása alatt, csak nagyon ritkán távozott el. A kozák nagy mosdógát hozott ki, melyben vértől ázott szivacs feküdt. Fogait összeharapta, s lélekzet vétele olyan volt, mint a lassu, elfojtott horkolás. Tekintet nélkül vágott magának utat a főméltóságokon, kik mellé igyekeztek furakodni, s midőn az ajtó két tábornok állotta el, ráczbaszedett homlokukkal nézett rájuk, s indulatos, a körülállók által is hallható hangon mordult föl:

— Helyet! Mért nem voltatok a csár mellett előbb, midőn megölhettétek volna? Rátok, és a hozzátok hasonlókra esik az az ártatlanul kiontott drága vér.

A tábornokok félre léptek, s engedték a természetes kozákat menni. Az egyik vállatvona-

tot „testvéreknek“ nevezte: és azon közben fekete borsot tört az orra alá: mint a hogy a parasztek mondanai szokták.

Egy napon Petrovics Márton billiard-szobakban ült. Ez volt kedvence helye, mivel- hogy tágas és hűvös szoba volt s legyet soha senki nem látott, de meg mivel szomszédunk a napnak s az ebből eredő hőségnek halálos ellensége volt, — ennél fogva ezen szobát mindegyik felett előnybe helyezte.

A mint Petrovics ott ül, egyszerre Souvenir elkez körulte tipegni s az asztalt körül futkosni, miközben vigyag s vinyogás között azt kérdi tőle, hogy:

— Ugyan kedves testvérem mondja csak, miért juttatta, maga az én nővérem Timofech Margarétát a föld alá?

Petrovics Márton, — ki a fal s billard asztalt között ült — meg akarta Souvenirit lökni s e végből mind a két kezét kinyújtá utána. Szerencsére Souvenirnek sikerült a megtámadást kikerülni; igen ámde öklei visszapattantak a billard asztal szélére, — dacára a padozathoz erősítő hat srófnak — felborította az asztalt... —

Minő péppé nyomták volna azok a hatalmas öklök Souvenir, ha véletlenül alákerült volna!

VI.
Már régen táplált bő vágyam volt egyszer megnézni, hogy vajon miféle lakást rendezet meg magának Petrovics Márton és hogy néznek ki nála az ügyek. Egy napon azt indítványoztam neki, hogy elkísérem lóháton Jeskováig: így neveztek földbirtokát.

— Ah! kiáltá Petrovics — tehát birodalmamat akarod megtekinteni. Nos jól van:

nézett utána, s azt morogta: „...“
Ez is inkább gondolt arra, hogy a kozákat mi ként fogja majd megbüntetni, mint a csárra, ki a mellékteremben lelélt lehelve ki.

Az ajtó kinyílt ismét, másik kozák jött ki, ujra vérel teli látat hozva; ugyane pillanatban megjelent a haldokló szobájának másik oldalán levő ajtóban Jungev hercegnő; néhány lépést tön előre, midőn a csár meglátta, állva maradt, szétterpesztett karokkal, nyitva maradt szájjal, merev szemmel, arczán a rómület kifejezésével, aztán hallatott valami kurta, halk, durva, velőtrázó kiáltást, — s végig bukkott a földön arczczal előre.

E pillanatban ismét becsukták az ajtót, s én újra nem láttam semmit. Nem is hallottam többet. Éreztem, hogy közel vagyok az elaléláshoz, s az ablak közelében leültem a székre. Fél öntudatlanul hallottam aztán nehez lépteket, majd hangos, haragos beszédet, aztán mintha valaki feldöntött volna egy asztalt és egy széket. Igyekeztem nehezzé vált szempilláim fölémelni, s láttam egy alakot föl és alá járni. Azt hiszem Vladimir nagyherceget ismertem föl ez alakban. De mielőtt tisztába jöhettem volna mindazzal amit láttam és hallottam, eltemptult minden érzékem. Nem tudom, meddig ültem ott öntudatlanul. Senki sem törődött velem. Midőre ismét felocsudtam, ismét ugyanaz a kép volt előttem, az öreg, megkövült férfiak a fal mellett, a halkkal és szargosan beszélgető csoportok a szoba közepén, a kozákok és inasok, kik ma föléltlen urakkal látszottak, és kik előtt mindenki félre állt, midőn az orvosok valamelyik rendelkezésük siettek engedelmessékedni, és siettek keresztül a termen, melybe Oroszország legmagasabb hivatalnokai voltak összegyűjtve. Aztán egyszerre mély, retentenes, kínos csönd lett. S aztán szinte éreztem, hogy még a levegő is azt susogja a fülembe: „Meghalt! Meghalt a csár!“

Külföld.

Windthorst indítványa, melyet a német birodalmi gyűlésen elfogadtak, szösz szerint következőleg hangzik: Határozza el a birodalmi gyűlés, hogy felkéri a birodalmi kancellárt, hogy igyekezzék más államok kormányaival olyanmgy egyezményre lépni, mely szerint az egyezményre lépett kormányok kötelezik magukat, hogy a) a gyilkosságot és a gyilkossági kísérletet a szerződéses államok valamelyikének fejedelme ellen, b) a) pont alatt említett büntényre irányuló több egyén közti szövetkezést, még ha a büntény keresztül vitéle el sem kezdetett; c) a) pont alatt említett büntényre irányuló nyilvános felhívást úgy saját alattvalóik, mint a területükön tartozkodó idegenekkel szemben büntetéssel sújtják és végre d) a területükön tartózkodó azon idegent, a ki az a) pontban említett büntényt elkövette, azon kormány felhívására, melynek államában a büntény elkövetetett, haladéktalanul kiszolgáltatja. A birodalmi gyűlés összes szavazattal 3 ellenében elfogadta a fenti indítványt.

A görög kérdéshez Komunduros válasza elég terjedelmes. Mindenekelőtt fejtegeti, hogy mely jogokat szerzett Görögország a berlini conferentia határozata által és hogy Görögország nem fogadhatja el az ajánlott határvonalat, mert tiltja becsülete és biztonsága kívül és belül. Ezután az „epirusiak borzasztó szenvedéseiről“ sokat beszél a görög miniszterelnök. Görögország nem bízhatik a porta ígéréteiben, azért félelem nélkül tekint az áldozatokra, a melyekbe jogainak kivívása fog kerülni.

A tuniszi kérdés. A tuniszi bey barátság és békebiztosítási daczára, [melyeket Franciaország képviselőjének tett, a külügypolitika vezetője Sidi Sadok mégis a bey azon környezerére hallgatott, melyről eddig azt hitték, hogy csak Olaszország támogatja, melyről azonban kitűnt, hogy ugyanazon irányban angol cselzővények is közreműködnek; minthogy Anglia képviselője a beyt arról biztosította, hogy Nagy-

hát csak jer el. Megmutatom majd neked a házat, a kertet, a csúrt, szóval mindent. Tömérdek sok szép holim van nekem.

Utra kellünk. Jóságunktól Jeskováig aig volt három orosz mérföld.

— Ime itt van az én királyságom! kiáltá hirtelen Petrovics; miatt hiába erőltette magát modzulni nem akaró (vagy nem tudó) fején felém fordítani. — Ez itt mind az enyém.

Charloff háza, egy lassan emelkedő domb tetején állott. A domb aljában több nyomorult parasztkunyhó sorakozott! úgyszólván egymáshoz ragadva. A házak előtti folyó — seregélyen, egy kozákás kabátba öltözött asszony frissen mo-ott ruhát facsart ki.

— Axinya! — ordított Petrovics Márton, de olyan iszonyuan, hogy a szomszéd zabföldről egy c-apat csókat jieszett fel ábrándozásából — férjed fehéreneműt mosod; mi?

Az öreg asszony egész testével vissza fordult: aztán mélyen meghajlott.

— Igen az ő fehéreneműt atyáczkám — felelé gyöngé hangon.

— Helyes! jól van! ordíta vissza dörgő hangon.

— Kérlek, nézz ide — mondá felém fordulva: miatt egy félig rohadtt sóvény mentében lovagoltunk — ez a ház itten az enyém. Amaz pediglen a paraszteké. Nézd, minő külömbőség. És ez: — ez itt az én kertem. Az alma valamint a hársfákat saját kezűleg ültettem. Mielőtt én ide jutottam, itt egyetlen egy fa sem volt látható. Lásd éretlen gyermek, ezen okulatsz, hogy mint kell gazdálkodni!.. (Folyt, köv.)

A gráci 1880. évi orsz. kiállításon elismerési oklevelet nyert.

ÉRTESÍTÉS.

Hazánk egyik legszénsavdúsabb savanyú vizéről.
a mohai ÁGNES-forrásról.

Vegyelmezése a fehérmegyei mohai ÁGNES-forrás vizének:

1000 gramm vízben		1000 gramm vízben	
Szénsavas natrium	0,04415 gramm.	Bórsavas natrium	0,00676 gramm
Szénsavas kalium	0,01278 "	Kénsavas calcium	0,02279 "
Szénsavas lithium	0,00740 "	Phosphorsavas calcium	0,00015 "
Szénsavas calcium	1,22051 "	Aluminiumboxyd	nyomai "
Szénsavas magnesium	0,34241 "	Kovasav	0,06646 "
Szénsavas vasoxydul	0,00603 "	Titánsav	0,00114 "
Szénsavas mangán	0,00074 "	Szerves anyag vajsavók (?) nyomival	0,02398 "
Chlornatrium	0,00298 "	Szilárd alkatrészek összege	1,5108 "
Chlorammonium	9,00262 "	Szabad és félig kötött szénsav	2,80064 "

azaz 1400 köbcentiméter. A víz fajtsúlya 1,00461; a víz hőmérséke 11,2° Celsius (levegőé volt—2° C) a vízből kitévő gáz vegyalkata térfogati százalékokban kifejezve:

Szénsav	99,001%
Idegen gáz	0,99% mely csekély
	100,00

voltánál fogva nem volt felismerhető.

E fennebbi elemzés mutatja, hogy ezen víz a savanyú vizek között az első közé sorolandó. Tekintve, hogy ugyyszólván csupán szénsavókat tartalmaz, igen nagy mennyiségű szabad szénsav mellett ezen ásványvíz a tiszta földes savanyúvizek közé tartozik.

Budapest, 1880. június.

Dr. LENGYEL BÉLA, m. k. egyetemi tanár.

Orvosi nyilatkozat.

A mohai ÁGNES-forrás tiszta földes savanyúvíz az igazga ásom alatt levő Rökus-kórház különböző osztályain nagy kiterjedésben alkalmaztatván, úgy az osztályos főorvosok jelentései mint saját melléklet osztályomon és magánnyakorlatomban nyert meggyőződés alapján állíthatom, miszerint kitűnő hatásúnak bizonyult a légző-, emésztési és húgyszervek hurutos bántalmainál, és azért mind azon esetekben, a hol szabadszénsav tartalmának nagy mennyisége alkalmaztatását megengedi, kiválóan ajánlható. — Budapest, 1881. február hó 5-én.

Dr. GEBHARDT LAJOS, egyetemi tanár és a Rökus-kórház igazgatója.

A mohai ásványvíz Dr. Lengyel Béla tanár elemzése után indúlva, a szénsavas földes ásványvizek közé tartozik, s annak ivásra használata alkarszei szerint javallható a görvénycór, tüdővész, csontlágulás, nemkülönbön angork esetében. — Budapest, 1880. június 19-én.

Kivonat a megyei tisztii főorvos jelentéséből. A Moha község határában fekvő s Nagyságos Kempelen Imre úr tulajdonát képező ártzi kut, a földszin fölött mintegy fél méternyi magasságban emelkedő savanyúvíz-forrás. Vízének mennyisége 24 órákban 86,4 hektoliterre, hőfoka 11,20 C. fajtsúlya 1,00461. A mohai savanyúvíz Dr. Lengyel Béla, egyetemi tanár úr vegyelmezése szerint egyike hazánk legszénsavdúsabb vizeinek, s csupán szénsavas sókat tartalmazván: földalattas bizonnyára a már meglevő hasonló forások mellett is, úgy gyógyítani tekintetben, mint a közhasználat czéjából is nyereség. Vegyalkatára nézve a mohai ÁGNES-forrás a Giesshübli savanyúvízhez hasonlítván leginkább földalattas nemzetgazdászati tekintetben is kiváló fontossággal bír: r eddelteése lévén mintegy a Giesshübli savanyúvizet piacraikról joggal leszoztani. A víz tiszta, átlátszó; hosszabb időn át üvege zárt állapotban sem képez öledéket; nagy mennyiségű szabad szénsav tartalmának fesszerje, nem engedi meg sójainak vegybomlását; ize kellemes savanyú, tisztán használva is igen üdítő; borral vegyítve élénken pezsgő, kellemes italul szolgál. A mi a vizek gyógyítani hasznait illeti: kitűnő haszna tapasztaltott a légzési, az emésztési és a vizeleti szervek hurutos bántalmainál; a szénsav mennyisége a gyomor idevégeit kellemesen érintvén s enyhítölög hatván azokra, a víz az emésztési zavaroknál s a gyomornak az idegrendszer bántalmáin alapuló bajában is jó szolgálatokat tesz; vegyalkatát képző könnyen bomló sóinál fogva, kiváló előnyököt iger a gyermekgyógyászatnál; a mennyiben a gyermekek gyomorsav-tulakpődését s ebből kifolyólag a görvélyesség és az angol-kór kifejlődését megakadályozza. Általában a mohai ÁGNES-forrás mindazon koroknál kiváló figyelmet érdemel, melyeknél a szervi élet támogatása és az idegrendszer működésének kártalan foltokozása kívánatos. — Székesfehérvár, 1880. május hó 13-án.

Dr. VARGA ZSIGMOND, fehérmegyei tisztii főorvos.

Borral használva már is kiterjedt kedveltségnek örvend.

Országos főraktár:
ÉDESKUTY L. magyar királyi udvari
ásványvíz-szállítónál
BUDAPESTEN.

Ugyszintén kapható mindenyógyszertárban, fűszerkereskedésben és vendéglőben.

Ezen hazai vállalatot a nagyérdemű közönség kegyes pártfogásába tiaztelettel ajánlja Mohán, 1881. év tavaszán.

A mohai Ágnes-forráskut kezelősége.

A gráci 1880. évi orsz. kiállításon elismerési oklevelet nyert.

500 FOSINTOT

fizetek annak, ki a Kothe-féle

SZÁJVIZ

használata után fogfájást kap, vagy pedig szájból kellemetlen szag jön elő.

Egy üveg ára 35 kr.

KOTHE GYÖRGY JÁNOS udvari szállító Bécs, I. Tiefer Graben 37. I.

Debreczenben egyedül Tamásy Károly ur gyógyszerárában kapható.

(416) 5-?

122. szám.

Budapesti gőzmalmlisztek

árjegyzéke

kötelezettség nélkül,

CSANAK JÓZSEF

lisztkereskedéséből

DEBRECZENBEN.

Készpénz fizetés mellett.

Egész zsák vételnél 5% engedmény.

Zsákok súlytartalma (A—8%, B—8%, C—8%, D—8%, E—8%, F—8%, G—8%, H—8%, I—8%, J—8%, K—8%, L—8%, M—8%, N—8%, O—8%, P—8%, Q—8%, R—8%, S—8%, T—8%, U—8%, V—8%, W—8%, X—8%, Y—8%, Z—8%)

szám.		100 kr.
A	Buzadara nagy szemű	25
B	" apró	25
C	" közep szemű	28 80
0	Királyliszt	24
1	Lángliszt	23 40
2	Montliszt	22 60
3	Zsemlyeliszt 1-ső rendű	21 70
4	" 2-od rendű	21 20
5	Fehér kenyérliszt 1-ső rendű	20 50
6	" 2-od rendű	19 20
7	Közep kenyérliszt 1-ső rendű	18
8	" 2-od rendű	16 60
8 1/2	Barna kenyérliszt.	15 50
8 3/4	"	14 50

Debreczen 1881. márcz. 25.

1881.

Arlejtési hirdetés.

Debreczen sz. kir. város szolgáltaiban álló erdő- és mező eszözök részére szükséges 46 drb fehér szür nyilvános arlejtés utján levén beszerzendő: azon arlejtés határidejéül a folyó évi április hó 24-ik napjának délelőtti 10 órája tüzetett ki a számvéző hivatal helyiségébe és arra a vállalkozni kívánók ezennel ünnepélyesen meghívattak.

Kelt Debreczenben, 1881. ápril 4 kén.

A városi tanács.

SCHWARZ M.

FÉRFI DIVAT-ÜZLETE

kistemplom-bazár épületben 5. sz. a.

Tisztelettel értesitem a n. é. közönséget, hogy FÉRFI DIVAT-ÜZLETEMET a

tavaszi idényre

dúsan berendeztem; ajánlom következő cikkeimet különös figyelmébe:

Tavaszi férfi-öltönyök	10 frttól kezdve.
" felöltők	9.50 krtól "
" gyermek öltönyök	3.50 "
" felöltők	5 frttól "

A raktáron levő divatos gyapjuszövetekből öltönyök mérték után is megrendelhetők, s a legjutányosabb árakban s a legrövidebb idő alatt elkészíttetnek.

Férfi kalapok a legújabb és kedvelt formákban 2 frttól kezdve.

Gyermek " a legújabb és kedvelt formákban 90 krtól "

Szines creton-íngék á 1.20., 1.60., 1.80., 2.25. és 2.40.

Gallérok és kézelők új formákban.

Nagy választék férfi-nyakkendőkben a legolcsóbb árban.

Gummi-köppönyegek á 10 frt 50 kr.

Eszernyők, séta-pálczák, glace- és szarvasbőr-keztük,

nemkülönbön mindentéle UTI ESZKÖZÖK kaphatók.

Végül ajánlom kintinó gyártmányu

férfi cipő-raktáromat

igen olcsó árban.

KIS-TEMPLOM-BAZÁR 5. sz. a.

Alsótest sérvszervenvedőknek.

G. Sturzenegger, Herisbauban (Schweiz) sérvkenőcsét a legjobban ajánlja. Ezen kenőcs nem tartalmaz semmi féle káros anyagot s gyógyít még egész régi sérvcsomókat, ugyszinté anyagbetegségeket is. Edényekben kapható, használhatóságát leírása mellett 3 fl. 20 kr. úgy G. Sturzeneggernél, valamint az utób meglevő raktárok által. Számos bizonyítványok, tartalmukban a következőkhez hasonlóak, bárki által nálunk beláthatók.

4. Mar körülbelül 30 éve, hogy sérvbetegségben szenvedek, s gyakran nagy fájdalmat okoztat. Erre én Sturzenegger G. úrtól hoztatam két edényke sérvkenőcsöt, s miután ezt használtam, tökéletesen kigyógyulva éreztem magamat. Apán Poroszországban. Graven, rendőrszolgálat.

Kapható Budapesten **Patoky Károly** gyógyszerárában, nagy korona utca 23. sz. a.

3 ^o	Zaloglevél-sorsjegyek	! Legolcsóbban kamasztható sorsjegyek!
3 ^o	Zaloglevél-sorsjegyek	! Kitűnő biztosság és nyeresé kilátás!
3 ^o	Zaloglevél-sorsjegyek	! Evenként 6 huzás!
3 ^o	Zaloglevél-sorsjegyek	! Legközelebbi huzás április 15-én!
3 ^o	Zaloglevél-sorsjegyek	! Főnyeremény 50,000 forint!
3 ^o	Zaloglevél-sorsjegyek	! Legkisebb nyeresemény 100 forint!

Minden 100 frtra kihuzott sorsjegyre esik a többi összes huzásra egy nyeresemény-jegy.

Egy sorsjeggyel tehát több nyereseményt lehet elérni! A nyereseményjegyek értéke 26 forint.

Pontosan a hivatalos napifolyam szerint árusítjuk azokat, vagy legolcsóbban, részletek szerint!

A nálunk vett sorsjegyekre 90 frtot adunk 5% mellett.

Igervények csak 1 frt és bélyeg.

A „MERCUR” kiadóhivatalának váltóüzlete: Ch. KOHN, Wollzeile 13.

Bécs, Wollzeile 13. sz.